

กองระบาดวิทยา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

รายงาน การเฝ้าระวังโรคประจำสัปดาห์ WEEKLY EPIDEMIOLOGICAL SURVEILLANCE REPORT

DIVISION OF EPIDEMIOLOGY MINISTRY OF PUBLIC HEALTH

สารบัญ	โรคหัดเยอรมัน (Rubella) พ.ศ.2536	225
CONTENTS	รูปแบบการประเมินคลินิกบำบัดรักษาเสพติด โรงพยาบาลหาดใหญ่	234

โรคหัดเยอรมัน (Rubella)

พ.ศ.2536

โรคหัดเยอรมันเป็นโรคติดเชื้อไวรัส ที่สามารถป้องกันได้ด้วยวัคซีน ปัญหาสำคัญของโรคหัดเยอรมันคือสามารถทำให้เกิดความพิการแต่กำเนิดกับทารกที่มารดาเป็นโรคหัดเยอรมันขณะตั้งครรภ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ามีอาการในระยะต้นๆ ของการตั้งครรภ์ ดังนั้นโรคหัดเยอรมันจึงมีความสำคัญจัดเป็นโรคที่ต้องรายงานในแบบ รง.506 ด้วยโรคหนึ่ง

แนวโน้มของโรคหัดเยอรมันในประเทศพบว่า ในช่วง 4-5 ปีหลัง มีอัตราเพิ่มสูงขึ้นโดยในปี 2536 มีอัตราป่วยเท่ากับ 5.96 ต่อประชากรแสนคน สูงขึ้นจากปี 2535 ถึง 2.23 เท่าและสูงกว่าค่ามัธยฐานของ 5 ปีหลัง 2.23 เท่า โดยมีจำนวนผู้ป่วยทั้งหมด 3,474 ราย และมีผู้เสียชีวิต 2 ราย

สำหรับกลุ่มอายุที่มีอัตราป่วยสูงสุด ก็ยังคงเป็นกลุ่มอายุ 15-24 ปี โดยมีอัตราป่วยเท่ากับ 11.22 ต่อประชากรแสนคน รองลงมา ได้แก่กลุ่มอายุ 10-14 ปี (8.26) เมื่อพิจารณากลุ่มอายุ 15-34 ปี ซึ่งเป็นวัยเจริญพันธุ์จะพบว่า มีอัตราป่วยเท่ากับ 8.89 ซึ่งสูงกว่าอัตราการเกิดโรคเฉลี่ยของทุกกลุ่มอายุ กลุ่มอายุที่มีการเกิด โรคน้อยที่สุด คือ กลุ่มที่มีอายุมากกว่า 35 ปี

โรคหัดเยอรมันจะพบมากในช่วงต้นปี โดยจะมีรายงานผู้ป่วยมากที่สุดในเดือนมีนาคม โรคหัดเยอรมันมีรายงานผู้ป่วยจาก 71 จังหวัด ยกเว้น จังหวัดพะเยา และจังหวัดแพร่ โดยจังหวัดที่มีรายงานผู้ป่วยเข้ามามากที่สุดคือ จังหวัดลพบุรี (400 ราย) แต่จังหวัดที่พบว่ามีอัตราป่วยมากที่สุด คือ จังหวัดระยอง (อัตราป่วยเท่ากับ 47.44)

โรคหัดเยอรมันมักจะหายได้เอง และอาการของโรคมักจะไม่รุนแรง จึงอาจจะเป็นสาเหตุให้มีรายงานผู้ป่วยน้อยกว่าความเป็นจริง นอกจากนี้ปัญหาของระบบเฝ้าระวังโรคเอง และความตระหนักของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่มีหน้าที่ในการรายงานโรค ก็ส่งผลกระทบต่อจำนวนรายงานด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ในแง่ของคุณภาพของข้อมูลในปัจจุบันอาศัย รง.506 เพียงอย่างเดียว ไม่สามารถให้ภาพที่สมบูรณ์ของโรคได้ เพราะยังขาดข้อมูลที่สำคัญบางอย่างไป นั่นก็คือ อัตราป่วยในหญิงมีครรภ์ และอัตราของความพิการแต่กำเนิด ซึ่งมีสาเหตุจากโรคหัดเยอรมัน

Fig. 1 Reported Cases of Rubella Per 100,000 Population, by Year, Thailand, 1984-1993.

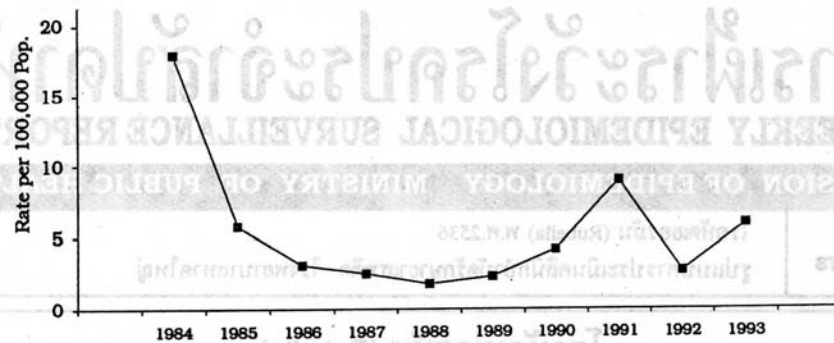

Fig. 2 Reported Cases of Rubella by Month, Thailand, 1989-1993.

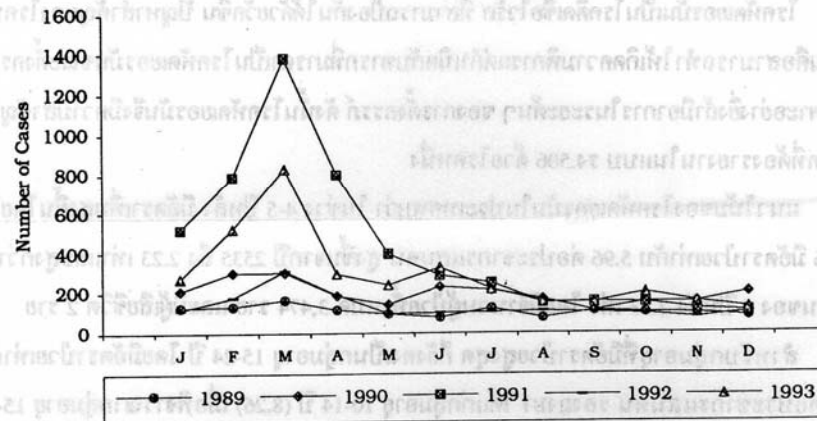
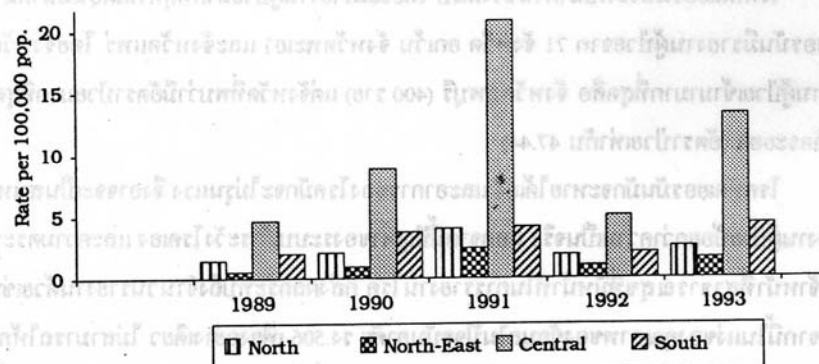

Fig. 3 Reported Cases of Rubella Per 100,000 Population, by Region, Thailand, 1989-1993.

(อ่านต่อหน้า 232)

การเฝ้าระวังทางห้องปฏิบัติการ

(LABORATORY SURVEILLANCE)

ตารางที่ 3 สรุปผลการแยกเชื้อจุลินทรีย์และปรสิตที่ทำให้เกิดโรค ประเทศไทย

ประจำสัปดาห์ที่ 14 (2 - 8 เมษายน 2538)

Table III Summary-Identification of Specified Bacteria, Virus and Protozoa, Thailand, Week ending, April 2 - 8, 1995 (14th week)

Organism	Total	Cum	Positive		* Province	** Cum Positive	
	exam.	exam.	no.	%	(number)	no.	%
Rabies	76	1867	39	51.32	7	984	52.70
B.anthraxis	53	174	0	0.00	0	0	0.00
B.pertussis	33	255	0	0.00	0	0	0.00
C.diphtheriae	321	4099	0	0.00	0	1	0.02
E.histolytica	524	10217	3	0.57	2	96	0.94
Escherichia coli	523	10867	34	6.50	5	511	4.70
Salmonella spp.	704	14204	4	0.57	1	288	2.03
Salmonella typhi	714	13189	1	0.14	1	17	0.13
Shigella spp.	720	13109	8	1.11	6	165	1.26
S.aureus	1652	34090	61	3.69	9	1193	3.50
Streptococcus spp.	1117	28627	19	1.70	6	560	1.96
Vibrio para.	715	13641	12	1.68	4	374	2.74
Plasmodium falciparum	3235	36176	6	0.19	4	117	0.32
Plasmodium vivax	3134	36424	0	0.00	0	60	0.16
Plasmodium unspecified	3235	43654	0	0.00	0	12	0.03
Trichinella spiralis	344	6172	0	0.00	0	0	0.00

* Province = จำนวนจังหวัดที่ตรวจพบเชื้อ,

** Cum positive = จำนวนพบเชื้อสะสมตั้งแต่นั้นปี

แหล่งข้อมูล : หน่วยชันสูตรสาธารณสุข กองมาตรฐานชันสูตรสาธารณสุข

โรคหัดเยอรมัน (ต่อจากหน้า 226)

Fig. 4 Reported Cases of Rubella Per 100,000 Population, by Age-Group, Thailand, 1989-1993.

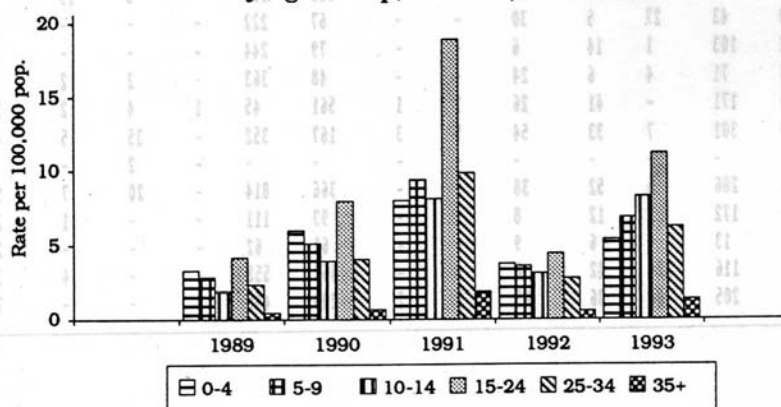

Fig. 5 Reported Cases of Rubella Per 100,000 Population, by Province, Thailand, 1993.

